

- שעה, און דו האסט זי גלייך געתטלט מיט אונז, וואס האבן דערטראנן די לאסט און הייך פון דעם טאגן. ער אבער האט ענטפערנדיק צו איינעם פון זי געזאגט: מיין פריגנט, איך טו דיד נישט קיין פוללה. האסטו דען נישט איינגעשטימט מיט מיר פאר איין דיבר? בעם דאס דיבניךע, און גייל; איך וויל אבער געבן דעם דזוקין לעצטן איזיפיל וויפל דיר. טאר איך דען נישט טוּן מיט מיין איינבס, וואס איך וויל? אדער איך ליאן אויג שלעכט, וויל איך בין גוט? אט אוזוּ ווועלן די לעצטן זיין ערשטע, און די ערשטע-לעכטעה.
- און ווען ישוע האט געהאלטן ביים איזיפגין קיין ירושלים. האט ער געבורמען די צורעלף אליען אויף א זייט, און אויפן וועג צו זי געזאגט: זען מיר גיען ארוייך קיין ירושלים; און דער בון-אדם וועט איבערגעבען וווען צו די הויפט-כהבים און טופרים; און זי ווועלן אים פארמשפטן צום טרייט, און אים איבערגעבען צו די גוּט צו פארשפאתן, שמייסן, און קרייצ'יקן, און דעם דראטן טאגן ווועט ער אויפשטיין.
- לעמלט איך צוגעקובמען צו אים די מוטער זבליס קינדר ער מיט אידע זיין, האט זיך געבורקן, און עפעס פארלאנטט פון אים. און ער האט צו איר געזאגט: וואס באגעלסטע? זאגט זי צו אים: זאגן איז די דזוקע ביידע זיין מינע זאלן זיצן איינער אויף דיין ליבקער זייט אין דיין מלכות. ישוע האט אבער ענטפערנדיק געזאגט: איר וויסט נישט, וואס איר בעט! צי קענט איר דען טריינקען דעם כוס. וואס איך גייל טריינקען? זאגן זי צו אים: מיר קעבענו! זאגט ער צו זי: מיין כוס ווועט איר טאקו טריינקען; נאך צו